

Ruimte voor jezelf

Het meisje op de voorkant van de zinzijzer voelt zich vrij. Kijk maar hoe ze haar armen strekt.

Niet vóóruit als vraag om hulp of advies. Ze voelt zich zelfstandig, ze gaat een nieuwe tijd in.

Ze laat het verleden, waarin zo vaak iemand anders voor haar besliste, achter zich. Ze gaat enthousiast de toekomst in. Ze neemt ruimte voor zichzelf!

Ruimte voor jezelf nemen. Daarover schreef Gisela Baltés een gedicht. Het staat op een bord bij de kerk in Appenzell in Zwitserland. Hans Mudde vertaalde het.

Ik heb zomaar vrij genomen
van wat ik moet
van wat ik mag
van wat ik graag doe.

In het begin heb ik nog voortdurend
naar de klok gekeken:
nu moest ik eigenlijk ...
nu kon in eigenlijk ...
nu zou ik eigenlijk ...

Toen ben ik gaan zitten,
heel rustig gaan zitten
en heb eenvoudig maar eens
alles losgelaten.

En kijk eens:
er heeft geen haan naar mij gekraaid
en alle kippen
hebben zonder mij gekakeld.

Ik heb het vermoed:
het gaat ook zonder mij.